

الفلك

با سمان بر ایند تا سخن فرشتگان شوند بداند که از اول سوره تا اینجا صفت با و کوه
 منم ملک بزرگوار ملک دار قاهر تها عز تر عفا نه حق صفت آسمان بی عیب و صنوا و مزین
 دنیا بیستارگان بی شمار و گرداننده آن مراجم مرشطا حقا تا سندان کرده شود از زمین
 عظام نبات ذی الجلال والا کرام که آسمان با قدرت برداشته و در موابی ستون در
 و بخندن نزار کواکب نواقح تکلیف و عارف این همه را مظاهر نور دانسته ای تا بس
 ازین وی تا زین جرات تو ای درویش زینت با من ز غمان است تا دانی که زینت در
 بشمس العرفان چون باشد بداند اهل علم هیئت و نجوم نه فلک اشاعت می کنند و در
 بصفت آسمان و عرض و کرسی مذکور است وی گویند که کواکب سیار هیئت در
 و مرتج و شمسی و نمره و عطارد و قمر و مریخی ازینها بر فلکی اندم برین ترتیب غیر
 سنت را نبات می گویند و کان ایشان نیست که نباتات بر فلک مشتم است
 و امام ابوالمعین نسفی صاحب کتاب بصره الا که گفته است که این کان ایشان ظاهر
 خلاف این نیست که ولقد زینا السماء والدینا مصباح و جودها یا رجو مالک علی
 کتبه و مذهب اهل سنت و جماعت و اهل تفسیر نیست که همه در آسمان دین است و در
 تعارض نیز آورده است که این آیت دلیل است بر بطمان قول مخان ظاهر ازین
 نجوم نجوم شیطانی اندر آسمان دنیای در فلک نیست و تفسیر ایشان آورده است که
 ایشان النزیر

متفاوت

Copyright © King Saud University